



—————

ECHO ZE WZGÓRZA
BŁ. MARI PASTERKI

nr 253

październik 2022/10

—————

Maryja – Stolicą Mądrości

*Jak paciorki różańca przesuwały się chwile... a Ty Bogu je zanieś połączone w różaniec, Święta Panno, Maryjo, pełna łaski – śpiewamy w październiku, uznanym przez Kościół za miesiąc modlitwy różańcowej. Jakiej pomocy oczekujemy od Matki Najświętszej w obecnym czasie? Dla świata prosimy o pokój, dla rodziny – o wiarę, opiekę Bożą, czasem nawrócenie, a dla siebie samego? Choć z pewnością mamy kilka życzeń, które wyrażamy w swoich modlitwach, warto się zastanowić, czy prosimy o mądrość...Wszak Matka Najświętsza jest Stolicą Mądrości, stąd może nam ten dar u Boga uprosić...Zapewnia nas o tym Błogosławiona Matka Pasterka: *Październik rozpoczęty! Przez różaniec święty zdobędziecie olbrzymie łaski!* (Listy)*

Mądrość według filozofii

W starożytności mądrość była określana na różne sposoby. Platon stawiał ją na równi z kompletną wiedzą. Tę definicję odrzucił jego uczeń Arystoteles, który twierdził, że sama wiedza nie wystarcza do podejmowania właściwych decyzji, bowiem wymaga jeszcze posiadania szeregu określonych zdolności psychicznych. Do tych koncepcji wrócili jednak po wiekach stoicy, którzy uważali, że mądrość można osiągnąć w całości albo nie posiadać jej wcale i że raz nabytej mądrości nie można już utracić. Jednakże są ją w stanie osiągnąć jedynie nieliczni ludzie.

W średniowieczu i czasach nowożytnych większość myślicieli chrześcijańskich wiązała mądrość z miłością do Boga i ludzi. Św. Augustyn jest przedstawicielem tych, którzy za wzorem stoików uznają ją za rodzaj daru, który jedynie nieliczni otrzymują od Boga. Inni zaś, wraz z Tomaszem z Akwinu okazują się bliżsi Arystotelesowi uważając, że mądrość nabywa się samemu w toku cnotliwego i pracowitego życia, i że nikomu nie jest ona automatycznie darowana, ale też nikomu nie można jej automatycznie odmówić. Natomiast europejska filozofia nowożytna, z wyjątkiem filozofii religii, już od czasów Kartezjusza odcina się od stosowania terminu *mądrość*, ze względu na jego niejasność i niedefiniowalność. Podejście racjonalistyczne określa mądrość jako *kompromis między ideałem a realiami*, co znaczy, iż idee, które uważamy za dobre, w konfrontacji z rzeczywistością nie muszą

zatracić swej istoty, lecz co nieuniknione, powinny nieco się do niej dopasować. A w czym święci dostrzegają mądrość? Bł. Maria radzi: *Dusza, która pokornie znosi oschłości, pokusy, krzyże – może się spodziewać nagrody; ta będzie obdarzona światłem i wyższymi darami Bożymi (Rek. 10-dniowe dla Pasterek).*

Mądrość w Biblii

Przykładem niezwyklej mądrości w Starym Testamencie jest król Salomon. Ojciec Arnold Pawlina, dominikanin, tak podziwia tę niezwykle postać: *Oto król, który przez swoje mądre rządy bardzo wzbogacił siebie i swoich poddanych. Kość słoniowa nie zgnije, złoto nie zardzewieje – oto trwałość panowania rodu Salomona. W sześciu stopniach dostrzeżemy wysokość godności, w siódmym podnóżku – doskonałość władcy. Dwanaście małych lwów pokazuje władzę Salomona nad dwunastu pokoleniami Izraelskimi, dwa duże lwy odnoszą się zapewne do dynastii króla: do Judy, ojca jego pokolenia, nazwanego lwem, i do Dawida.* Według Ojca Pawliny Stolica Salomona ukrywa w sobie jeszcze inny ważny element: *Gdzie król szukał wzoru? Kto jest prawdziwym Królem Izraela, czyż nie Bóg? Wszechmocny Pan również zbudował stolicę. Salomon patrzy na tron Boży, gdy buduje własny tron. Zatem stolica Salomonowa jest oddaniem czci Bogu, odbłaskiem tego tronu niepojętego, na którym zasiada Najwyższy. Maria Karłowska podpowiada nam, w czym możemy naśladować króla Salomona: *Nie jesteśmy powołane na górę Tabor, aby podziwiać Bożą chwałę, mamy pozostawać u stóp Krzyża i uczyć się stąd oderwania, posłuszeństwa, pokory, ubóstwa i świętej miłości (Zak. Past. w sam.).**

Maryja – Stolicą Mądrości

Do tego wspaniałego tronu Salomona Kościół odnosi tytuł maryjny *Stolica Mądrości*. Król-mędrzec bowiem jest zapowiedzią innej, prawdziwej Mądrości – Jezusa Chrystusa, który sam o sobie powie, że jest kimś większym niż Salomon (*Mt 12,42*). *Jakże głęboko Stary Testament patrzy na Mądrość – zauważa Ks. Pawlina. Znamy z Biblii fragment o Mądrości, która wyszła z ust Najwyższego, to dzięki niej świat istnieje. Zapragnęła mieszkać pośród synów Adama, woła po ulicach i placach. Trudno nie odnieść tego do Chrystusa – Syna Bożego. Wyjście z ust Najwyższego jest obrazem Jego odwiecznego pochodzenia od Ojca – zrodzenia. Dzięki Niemu powstaje świat, On jest Stworzycielem. Syn Boży staje się człowiekiem – a Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami. Przez trzy lata niestrudzenie głosi. Czyż nie wyznajemy tego w Credo, iż *Syn Boży jest zrodzony, a nie stworzony, współistotny Ojcu, a przez Niego wszystko się stało. On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba i za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem?* Mądrość – Syn Boży – podobnie jak Salomon – stawia sobie wspaniałą stolicę, Najświętszą Maryję Pannę – kontynuuje swoje rozważania Ojciec Pawlina. *Jak tron Salomona pokazuje mądrość króla, tak Maryja ukazuje w sobie Mądrość Najwyższego. Czysta i jasna jak kość słoniowa, już w poczęciu napełniona łaską – jak tron Salomona, który odziany jest złotem. Nie zna zgnilizny grzechu ani rdzy wady. Wysoka godnością Pani nieba i ziemi. Chłuba dwunastu Apostołów, nowych patriarchów nowego Izraela (Kościoła). Zapowiedzią Apostołów było dwunastu patriarchów starego Izraela, których oznaczało dwanaście małych lwów na sześciu stopniach stolicy Salomonowej. Sześć stopni ma wyrażać sześć wielkich**

chórów, w których zgromadzeni są święci: patriarchowie, prorocy, apostołowie, męczennicy i dziewice. Maryja przewyższa je wszystkie. Dwa wielkie lwy odnoszą się też do Maryi, bo i Ona wywodzi się z pokolenia Judy, z domu Dawida.

Akatyst ku czci Bogurodzicy nazywa naszą Panią głębiną niezbadaną nawet anielskim okiem i cudem, o którym brak słów aniołom. Ojcowie Kościoła mówią o Niej, że jest większa niż niebiosy, bo one nie są w stanie objąć Najwyższego, a Maryja zamknęła go w swoim łonie. Jakże wielkim musi być ten, który posiada taką stolicę. Jeśli wielkość jakiegokolwiek dzieła pokazuje geniusz twórcy, to jak wielka musi być mądrość Zbawiciela, skoro sam Jego tron – święte łono Maryi mądrością przewyższa cherubiny, a dla aniołów i świętych jest tajemnicą. Błogosławiona Maria Pasterka naukę Maryi o mądrości czerpie spod Krzyża Jej Syna: *Maryja u stóp Krzyża uczy nas, jak się Dusze zbawia, jak się stawać odkupicielką wraz z Najświętszym Odkupicielem. Jezus znaczy dla niej więcej, jak Ona sama (Zak. Past. w sam.).*

Mądrość w naszych czasach

Mądrość w największym znaczeniu to umiejętność podejmowania decyzji, które w dłuższej perspektywie przynoszą pozytywne rezultaty. Nie musimy dziś poszukiwać mądrości filozofów, choć warto znać ich poglądy. Nie trzeba nam pytać przyjaciół i sąsiadów, jaki jest ich model mądrości... Bogu dzięki, że w Jezusie Chrystusie i jego Matce, Maryi mamy wspierać wzór mądrości. Współczesne nauki określają mądrość jako umiejętność zaangażowanej troski o dobro swoje i wspólne. Czyż nie czynili tego Jezus i Maryja? Mądrość życiowa to umiejętność właściwego postępowania. Człowiek mądry życiowo realizuje swoje przeznaczenie. Czy nie świecą nam w tym przykładem Jezus i Maryja? Dążmy więc konsekwentnie Ich śladami do swego ostatecznego celu – życia wiecznego. W ślad za Jezusem Chrystusem i Jego Matką osiągnęli go święci. Niech więc w tej życiowej pielgrzymce wzmacnia nas ich wstawiennictwo. A na zakończenie naszych rozważań kilka zdań do przemyśleń, by nasza codzienność była bardziej znośna dla nas i tych, którzy nam w życiu towarzyszą...

Cechy człowieka mądrego:

- potrafi czerpać z życia radość i satysfakcję,
- wie, jak postępować z ludźmi,
- świadomie podejmuje ważne decyzje i bierze za nie odpowiedzialność,
- potrafi przyznać się do błędu,
- jest świadomy własnych zalet i wad,
- unika niepotrzebnego ryzyka, ale kiedy trzeba, wykazuje się odwagą.

Niech modlitwa różańcowa w tegorocznym miesiącu październiku i w całym naszym życiu będzie dla nas środkiem i motywacją do zdobycia mądrości życiowej na miarę Jezusa Zbawiciela, Jego Matki i naszych świętych Patronów: *Matko Różańca świętego – daj łaski szczególne, jakie spływają przez Różaniec. Matko Różańcowa – ukaż nam drogę prostą, prowadzącą do zjednoczenia z Bogiem (Bł. M. Karłowska), który jest naszym jedynym Źródłem Mądrości na tej ziemi. Amen!*

Opracowała s. Rafaela Olszowa CSDP